

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt
Fél évre 3 „
Negy. évre 1 frt 50 kr.
Egy szám ára 5 kr.

Hirdetések és nyil-
téri közlemények
jutányosan közöltnék.

WÉGVIDÉK

Politikai lap.

Szerkesztőség:

Gromon ut 8 sz. a.

Kiadóhivatal:

József főherceg
utca 11 szám.

Közlemények a szer-
kesztőségbe, előfize-
tési és hirdetési díjak,
úgy a lap szétküldé-
sére vonatkozó pana-
szok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap, szerda és
péntek reggel.

Főszerkesztő:

Feymann Gyula

Felelős szerkesztő:

Dr. Hódy Antal

ÜGYVÉDEK.

Hirdetések

Vig Simon nyomdájában is felvételnek.
Gromon utca 8. szám.

Átöröklés és nivellálás.

(Mult és jelen.)

IV.

Az a körülmény, hogy a szerb nemzetiség története s hazánkban való szerepe eléggé ösmeretes a nélkül is, felment bennünket a további történeti fejtegetésekbe való bocsátkozás alól. E helyett a szerbeknek azon sajátos túljadonával akarunk foglalkozni, a melyekben nemzetiségöknek egyénisége domborodik ki. Annál is inkább érezzük ennek szükségességét, mert úgy jelenlegi, mint a multbani politikai magatartásuk és a magyarság iránti érzületük történelmileg nem indokolható. Balkánbeli őseik történetében ugyyszólva csak azon időkben akadunk jólet-, virágzás- és fellendülésről tannskodó rövid korszakokra, a midőn kényuri minőségben országló fejedelmek a magyar korona fennhatósága és védelme alatt gyűjthettek erőt és élhettek nyugodtan.

A középkorban az általános vallási fanatizmus dacára nemcsak hogy nem akadunk a jelenlegihez hasonló ellenszenv nyomaira, hanem ellenkezőleg még a vérrokoni kapcsolatok házasságok útján való teremtése sem mondható ritkának a görögkeleti szerb és a katholicus magyar nagyok között. Fejedelmek közül nem egy szerzett hazánkban birtokot és mint ilyen nem átalotta a többi főurak között országgyűléseinken megjelenni.

A török elleni küzdelmeinkben egyedül a magyarban találtak hatalmas támaszt a félhold tulnyomó megsemmisítő hatalma ellenében s Hunyady János személyéről és hősteteiről a guzslizák kezelői ép oly lelkes hangon énekelték, mint hazánk lakossága. A Rákóczy szabadságharc küzdelmeiben Csernovics Arzen szerbjei testtel lélekkel csatlakoztak a labanczokhoz dacára annak, hogy épen a Kolonics-féls politika rideg s kivétel nem ismerők egyetlen következetessége folytán vallásuk miatt folytonos üldöztetésnek voltak kitéve.

Itten kezdődik az az ellenszenv, a melyre a magyarság egyáltalában nem szolgáltatott okot.

Ugyancsak ez az első történeti jelenség, mely történetünkben érthetetlen. Rákóczy a politikai és vallászabadság védelmében ragad fegyvert s a szerbek, kiket léterdekük a Rákóczy zászlai alá utalt, épen ellenkezőleg annak ellenségeihez szegődtek; azoknak ügyét segítik diadalra, kik feleketükre törnek s azzal egybeforrt nemzetiségüket is veszélyeztetik.

Az 1848-iki szabadságharc idejében e jelenség ismétlődik; midőn a magyar kormány kielégíthetetlen túlzó követeléseikkel szemben egész nyíltan és őszintén tagadó álláspontra helyezkedik, akkor a kamarillához szegődnek és attól várják megváltásukat, holott annak a multbani viselkedéséből egész biztonsággal következtethetnek volna a jövőre, a melyet a kamarilla diadala számukra előkészít. Csak a szabadságharc leveretése után, midőn megcsalattatásuk kézzel foghatóvá válik s ábrádjai szétfoszlanak, akkor térnek észre vezéregyéniségek s az absolutizmus idejében válnak bünbánó kesergő magyar hazafiakká, kik szánják bánják helyrehozhatatlan bünüket.

Az 1867-iki kiegyezés óta elfoglalt álláspontjuk előző magatartásuk következetes folytatásaként jelentkezik, holott bátran állíthatjuk, hogy — ha valaha — úgy most a magyar állameszméhez való igaz ragaszkodásban rejlik üdv és fényesebb jövő számukra.

A teljesíthetetlen ábrándok, a melyek őket jelenleg a magyar állameszmével ellentétbe helyezik, abból a pandarusi szelenczéből kerülnek elő, a mely a fajrokon két balkán államocská határán át int feléjük. Ábrándozásuk közben azonban elfelejtik első sorban azt, hogy mindaddig míg a „beteg ember“ sorsa végleg el nem dül, a Balkán csucsai villámszóró készülékek, melyek bármely pillanatban halált osztogathatnak úgy egyeseknek, mint a tövében lakó egész népeknek. A „beteg ember“ halálos vergődése még évszázadokig is eltarthat és nem tekinthető kizártnak az sem, hogy közbe közbe másokat szólít magához az Ur, hogy az örök élet gyönyöreiben részesítse. Számtalan különféle érdek az „Európai egyensúly“ hangzatos jelszava alatt egyesülve gyártja a pirulákat, melyek a „beteg ember“ életét és betegségét kiszámíthatatlan időkre nyújtják és jobb létre szenderülését gátolják.

Feltéve azonban azt, hogy a halál hamarabb bekövetkezik, mint esetleg gondolják, akkor ez a balkánbeli népeknek és államoknak egyáltalában nem fog előnyére válni. Legrosszabban pedig akkor járnak, ha bekövetkezik az, a mit a szláv népek leginkább óhajtanak, hogy t. i. ha az orosz válik a helyzet urává.

Tekintsenek Lengyelországra s feltárul előttük a szép jövő, melylyel a hatalmas orosz patrónus örvendeztetné meg őket.

Ezek után oda térünk, honnan

az az említett pandarusi szelencze átkacsingat. A kis Szerbia, a mióta önálló lett, a folytonos szenvedélyes pártharcok hazája, válság válságot követ szakadatlan láncolatban, az új államszervezet csak tengődik s szilárd talaj hiányában nem bír megállapodni. De Szerbia még hagyján; itten legalább az állami be rendezkedés a kor szelienének megfelelő daczára annak, hogy a nép politikai érettségét az események felette kétséssé teszik.

Az ábránd táplálás másik fészket a fekete hegyek képezik. Montenegrónak ura korlátlan hatalmu ur, akár csak a muszka czár, ki alkotmány és népszabadság féle bolondériák iránt egyáltalában sem bír érzékkel, ő muszka étlap szerint étkezik, szellemi és anyagi tápláléka egyaránt olyan, a mely a szent orosz birodalomban divatos.

Ezek után csak azt kérdezzük, vajjon józan megfontolás után Magyarország bármily lakója nemzetiségére való tekintet nélkül kívánatosabbnak tarthatja e magára nézve az ilyen állapotokat; egy kis, rövid ideig tartó megizléses után — azt hisszük, — még a legnagyobb rajongó is, vissza ki vánkoznék a régi kosztra, gyomra bizony ezeket sokáig nem bírná meg.

Felette csodálatos, hogy különösen a szerbek, kik a magánéletben józanul és jól tudnak számítani, vállalkozási szellemükkel és a kereskedelem terén kifejtett sikeres működésükkel tűnnek ki: ily utópiáknak felelnek. Ezzel különben meghazudtolják azt az uton utfélen halható ráfogást, melyet különösen az agrárizmus hangóztat, hogy t. i. a kereskedelem kozmopolitákká teszi, az embereket. A kereskedelmi szellemtől áthatott szerbek eme nemzetiségi utópiái fényes czáfolatát képezik ezen állításnak.

Darvas Vilmos.

Téli foglalkozást a népnek.

A modern alapokra fektetett Magyarország modern betegségek bántják. A folytonos népmivelődés hatása alatt az igények megnövekedtek, ezzel pedig nem tartott lépést az agrikultur bevétel, melyből az egész ország ugyszólvaan egyoldalulag él. Ez igények kielégítést nem találván, a proletariatus kész anyagot kapott az izgatásra és a miről évtizedek előtt senkinek még csak ideája sem volt, az alsóbb rendű munkásnép beszedte a külföldi munkások maszlagait és magukat „cuccilistának“ vallják.

Ebben a helyzetben aztán társadalmi, sőt kormányi akszioma lett, hogy a nép

téli keresetforrásával kell véget vetni a munkás elégtelenségnek.

A mi mezei munkásaink ugyanis abban a helyzetben vannak, hogy a táplálékukat jóformán csak nyáron szerzik meg. A telet pedig munkátlanul, tereferével töltik. Már most, ha a falukba elvetődik egy szocialista vándor apostol, már csak a kíváncsiság ingere miatt is ki vannak szolgáltatva ezek az emberek. És aztán mikor a teljes boldogság nagy ígért földjét csak szavakkal hirdeti a társadalmat felforgatni akaró demagóg, kész talajt kap e hiszékeny népben, mely azt hiszi, hogy a véres szája apostol hiszi is, a miket mond és nem csupán üres feltűnés, vagy gyalázatos kenyérkereset mondat vele soha nem teljesíthető chimaerákat.

Nagyon bölcs dolog tehát rendszeres keresetforrással kiragadni a szocialista kalandorok kezeiből télen át a népet s ezzel munkához is juttatni őket.

Szolgálja pedig ezt a célt az is a többek között, hogy az állami háztartásban a háziipari ágak, termékek egész sora szükséges, hogy csupán a szövészeti háziipart említsük, szüksége van az államnak; a dohányjövédékek számára vitorla, csomagoló vászon, a dohánybevalló hivatalokba lepedők, a letartóztatási intézetek, fogházak, kórházak, sójövédék, ménes intézetek, gazdasági iskolák, csendőrség, honvédség, állami iskolák, posták valamennyien igényelnek háziipari cikkekét, melyeket — a mi eddig valóságos szegénységű — külföldön készítettek, most — valóságos szocialista olajcsöppként — itt állíthatnának elő a mezei munkás nép jólétére, téli foglalkoztatására a milliókra menő háziipari állami szükségletet. Hiszen csak a dohányjövédéknek szükséges durva csomagoló vászon körülbelül egy millió méterig szükségeltetik és eddig Galicziában szerezték be. Miért menjen ki a magyar közpénz állami munkákért, melyeket itthon is elő lehet állítani, így éppen a durva csomagoló vászon előkészítésével 200.000 méterig a kormány is tett megrendeléseket Mezőberényben (Békésmegyében) és a rendelmény igazolta hogy külföldről elvitték állítani, mint Galicziában. Nálunk sok vidéken a lakosság előszere-

tettel üzi, igaz házi szükséglete beszerzése erejéig a szövést, ezt az előszeretettel fokozni hivatása a mozgalomnak.

Az állami munkák magyar földön és a nép között való megrendelése azt jelenti, hogy 5—6 millió forint forog meg a nép között s nyomdában fellendül a kendertermelés és kikészítés, az ipusziának ez az eddig parlagos hagyott ága.

Ha pedig a háziipari akció tovább folyik, akkor egész új ágait találjuk meg, a vessző, nád, papír, gyékény mind anyagot adnak s ha az idea teljes komolysággal lépett előtérbe, akkor azt is látnunk kell, hogy a kormány a népiszkolai kézügyességi oktatást, az úgynevezett Slöjdöt munkába veszi. Már a háziipari foglalkozás a kézügyességet igényli, ezt pedig gyermekkorban kell megszereztetni.

H I R E K.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a helybeli polgári iskolához Stenbura Vendelt nevezte ki rajztanítóul.

— **Katonai szemle.** A magy. kir. II. honvéd kerület parancsnoka, karstenfelsi P a e o r Vilmos tábornok f. hó 16-án szemlét tartott a pancsovai honvédszázalaj felett, mely alkalommal teljes megelégetésének adott kifejezést. Örömmel regisztráljuk ezen hírt, mert ez csak újabb bizonyítéka annak hogy derék tisztikarnak derék a legéysége is.

— **Németh püspök gyászja.** Sulyos csapás érte N é m e t h József fölsz. püspököt. Édes anyja, egy köztisztelőben álló matrona. Özv. N é m e t h Katalin 88 éves korában Battonyán fiánál N é m e t h Sándor ottani plébánosnál elhunyt. A sulyos csapásról táviratilag értesítették N é m e t h püspököt, a ki P a e h a István szeminariumi vicerektorral Battonyára utazott. Temetése esütörtökön volt Battonyán, a hol N é m e t h püspök előbb gyászmitését mondott.

— **Tanácsi jóindulat.** Beck Mátyás igazgató tautó neje ezélt két évvel hat meg. A törvény értelmében a visszamaradt árvának az elhunyt anya félévi fizetése kiutalványozandó. Ez törvény, de csak ott, hol nem a pancsovai magisztrátus értelmezi. Miután Beck né azonban Pancsován működött ennél fogva az ügy megjárta a miniszteriumot és a közigazgatási bíróságot is. És miután mindkét helyről az volt a válasz: „adós fizess“, hát a bölcs tanácsunk egy nagyot gondolt és

kiutalványozta a férjnek a halotti negyedét, az árvák jutalékát azonban — a városi árva-pénztárba. Hja a tanácsnak illik gondoskodni az elhagyott árvák és özvegyek sorsáról. Tehát ebben a kétéves ügyben még sem folyt elég ténta. Különben igaz volt egy tréfás fiskálisnak a ki ez mondta, hogy örökljön Beck, hogy számára is nem rendelt a tanács — gyámot.

— **Adó-összeírási kellemetlenségek.** Most folynak városzerte a házostályadó házbér I. és II. o. kereseti stb. adó alapjául szolgáló adatok összeírása. Ezen adatok gyűjtését az idén városi számtisztek végzik, kik értesülésünk szerint nem a legkellemesebb fogadtatásban részesülnek egyes háziasszonyok részéről. Igaz ugyan, hogy csak az az adóra való emlékeztetés is kellemetlen emlékek felidézére alkalmas, de azért ha a t i s z t v i s e l ő k egész udvariassággal teljesítik k ö t e l e s é g ö k e t hanem is szívesen de legalább udvariasságnak látszó fogadtatásra tarthatnak igényt m ű v e l t ű r n ö k r e s z é r ő l is. Mert ha ezek is annyira megnehezítik a köztisztviselők h i v a t a l o s t é n y k e d é s é t, hogy azok a rendőrség segédkezését kénytelenek igénybe venni, akkor nem csoda ha a tudatlan pórnép tettelegesen ellenszegül. Megjegyezzük itt, az illetők érdekében, hogy ily eljárások érzékeny pénzbirossággal sujhathók.

— **Kazántulajdonosok figyeimébe.** Torontárvármegye főispánja a következő körrendeletet intézte valamennyi főszolgabíróhoz, továbbá Nagybecskerek és Nagykikinda városok polgármesteréhez: A kereskedelmiügyi miniszter rendeletéből kifolyólag értesítettnek az összes kazántulajdonosok, hogy a gőzgépeknel alkalmazandó gépkészítőknek tényleg is az üzemben levő lokomobilok mellett, illetve azok közelében kell tartózkodniuk, ennél fogva meg nem engedhető, hogy a gőzgépek akár saját elhatározásukból kifolyólag, akár pedig a kazántulajdonosok engedelmével az üzemben levő lokomobiloktól eltávolozzanak.

— **Üngyilkosságok a hadseregben.** A hadsereg körében előforduló üngyilkosságok felkeltették a hadügyminiszter figyelmét is úgy, hogy most valamennyi hadtestparancsnoksághoz rendeletet intézett azon szigorú megfiggyással, hogy minden esetben alaposan megvizsgálattván, mindenkor külön-külön terjesztendő hozzá a részletes jelentés.

— **A mély gyász.** Csütörtökön véget ért a király által E r z s é b e t királynéért elrendelt legmélyebb gyász, mely két hónapig tartott s megkezdődik a mély gyász mely január 16-ig bezárólag tart. A tábornokok, törzs- és főtiszték ezután már csak karjukon viselik a fekete karkötőt, a kardbojtrol és a tábornokok arany tábori övéről eltűnik a gyászflor. A titkos tanácsosok, kamarások asztalnokok sima fekete szövetből készült ruhát viselnek, fehér kesztyűvel, az állami

T Á R C Z A.

Őszi tavasz.

Kihalt a tájék. semmi, semmi élet,
Sivár mező, egyhangú rónaság,
Hús esti szellő futja be a rétet
S busan bölintgat egy-egy tört faág.
Miként ha elbucszna levelétől
Lassan perdülve mely a földre száll
S mintha száz angyal sirna le az égből
Az őszi eső csak szítál, szítál.

Elhalt a nyárnak minden üdve, kéje,
S helyébe jött a zordon téli fagy,
Diderg a vad az erdő rejtekébe,
S tavasz van mégis ott, a hol te vagy,
Akármily hervadt tarlott is a róna
Ha felragyog ábrándos, szép szemed
Ujból virít a rég elhervadt rózsza,
S tavasz van újra, újra kikelet.

Szilágyi Ferencz.

Az emlék.

Kovács Bélával is megtörtént az, a mi mindnyájunkkal megtörténhetik, ha egy leány szavára akarjuk építeni boldogságunkat. A neki busult parasztleány röviden csak ennyit mond az ilyesmire: Megcsalt a babám! A szerint azután, hogy mit gondolkozik a hűtelenről,

utána sóhajta: Verje meg az Isten! vagy: Találjon különb szeretőt!

Kovács Béla nem volt parasztleány, mert ha az lett volna, akkor miudenesetre Jánosnak, Istvánnak vagy Mihálynak hívták volna. De azért ő sem halt bele a csalódott szerelem bánatába.

Negyedéves joghallgató volt s erősen készülgetett a szigorlatra, mikor összehozta a véletlen a szép Villányi Mariskával.

Nagyzási hóborban szenvedő tárczairók, utánozva a novella- és regényvíró urakat, részletesen le szokták írni hősnőjük bajait. Én olvasóim képzelmét nem akarom megkötni. Képzeld el mindenki olyan szépnek, a milyennek akarja. Kovács Béla nála szebbet képzelnem tudott.

Egy majálison ismerkedtek meg.

Észre sem vették, hogy vége az első tournak. Mintha két egymást régen kereső lélek találkozott volna, oly szorosán simultak egymáshoz. Mintha megérezték volna az első perczen, hogy az ő ismeretségük erősebb, mélyebb lesz az egyszerű ismeretségnél.

De az első táncz, különösen a keringő, szédít. Béla is érezte, hogy elég már, ha csak a testi egyensúlyt is úgy el nem akarja veszteni, mint a hogy a leike nyugalma elszállott ennek a leánynak az érintésétől.

Mintha már látta volna valahol, mintha ismerné valahonnan — álmaiból.

Leültek. A leány következetesen kikosa-

razta az ifjakat. Azt mondta, hogy fáradt. Pihenni akar.

Elkoptatott, de jó kifogás, mikor a leány inkább beszélget egy legénynyel, miathogy huszonötlet tánczoljon.

Egyszerű dolog: megszerették egymást. Mariska látogatónba jött egy pár napra nagybátyjához. Még reggel panaszkodott, hogy unja ezt a poros, csöndes várost. A majális után minden tetszett neki itten. Mindenre rámondta, hogy kedves, csinos. Nem kellett tartóztatni, a pár napból pár hét lett.

A kedvéért szívesen látták Kovács Bélát is abban a mogorva házban, a hova eddig fiatal ember nem igen tette be a lábát. Igaz, hogy nem is volt kiért.

Végre is egy negyedéves jogászt már komolyan számba lehet venni. Hát még ha az a jogász olyan komoly, szorgalmas és tehetséges ember, mint Kovács Béla.

A nagybácsi is, a felesége is így gondolkoztak.

Mariska nem gondolkozott sehogy sem, csak érezte, hogy nagyon jól érzi magát.

— Hallja, Béla, — szólott egy vacsora után — maga ne várjon több meghívást. Legyen itt, a mikor csak akar.

— Akár el se menjek!

— Jó volna? De igazán, higye el nekem, a bácsiék úgy szeretik magát.

— Én is szeretem a bácsiékat. Nagyon szeretem.

(Folyt. köv.)

hivatalnokok szolgálatban és szolgálaton kívül egyaránt balkarjukon viselik a fekete fátlyt.

— **Közveszélyes koldusok.** Mar több ízben hívtuk fel rendőrségünk figyelmét a városunkban elharapodzott koldulás ellen, de minden eredmény nélkül. Ugy látszik majd csak akkor jut eszükbe a szegényügy rendezéséről szóló városi szabályrendelet, ha majd a rendőrfőkapitány hivatalos helyiségében is követelőleg kéregetnek. Ha ugy volna, akkor már nem sokáig kell várakozni, mert alig egy puska lövésnyire a főkapitányságtól a következő állású tisztviselő lakásába. A beteg leányával egyedül otthon levő háziasszony egy krajczárt ad a kérekedőnek. Ez visszautasítja az alalmazást mert t ő b b e t v á r t. Azzal széket fog és egészen kényelmesen letelepszik. Az urnő azon kijelentésére, hogy férjét hívja az a legnagyobb biztonsággal azt feleli, hogy az n i n c s i t t h o n, ő tudja. És újból nagyobb adományt kér. Egy véletlenül betérő iparos megjelenése véget vetett a kényelmetlen helyzetnek. A szerény koldus pedig felhasználva az alkalmat szépen elillant. Az urnő elbeszélésére az iparos azt felelte, hogy u g y a n i g y j á r t t e g n a p e l ő t t a z e g y e d ű l o t t h o n m a r a d t é d e s a n y a i s. A gyengébbek okolására voltunk bátrak a dolgot ilyen részletesen elmondani. Kiváncsiak vagyunk, mikor látunk n a p p a l a v á r o s u t c z á n e g y r e n d ő r t.

— **Püspök és pátriárka.** Karlóában, a pátriárka elnöklété mellett a gör. kel. püspökök a napokban püspöki konferenciára gyűltek egybe. A konferencián — mint nekünk írják — igen heves összeütközés támadt a pátriárka és Z m e j a n o v i c s v e r s e c z i p ü s p ö k k ö z t. A püspök be nem várta a konferencia végét és azonnal visszautazott Verseczre. Az összetűzést annak a kérdésnek a felvetése okozta, hogy a kongresszusi választmány jogosítva van-e követelni, hogy a püspökök az episkopatus gyűléseinek jegyzőkönyveit beküldjék. Z m e j a n o v i t s n a k a z v o l t a n é z e t e; h o g y a p ü s p ö k ö k c s a k a k o n g r e s s z u s n a k f e l e l ő e k, t e h á t c s a k i s a k o n g r e s s z u s n a k é s n e m a v á l a s z t m á n y n a k, a v a g y a k ö z z g a z g a t á s i b i z o t t s á g n a k t a r t o z n a k a j e g y z ő k ö n y v e k e t b e k ű l d e n i. A k o n g r e s s z u s t k ű l ö n b e n f o l y t a t j á k.

— **Tanulmányi kirándulás.** A helybeli m. kir. állami felső kereskedelmi iskola felső osztályának hallgatói M á l n á s s y F e r e n c s z a k t a n á r v e z e t é s e a l a t t a n a p o k b a n a W e i f e r t f é l e s ö r g y á r b a t a n u l m á n y i k i r á n d u l á s t t e t t e k. M i n t a m u l t i s k o l a i é v b e n, u g y m o s t i s t ű z e t e s e n m e g n é z t é k a m a l á t á n a k e l ő k é s z i t é s é t, a s ö r f ő z é s é t, l e h ű t é s é t é s a n n a k p a l a c z k o k b a n v a l ó p a s z t ű r ő r é s é t, é s k e z e l é s é t. A k i r á n d u l ó k n a k F a t k a g y á r v e z e t ő s z o l g á l t s z i v e s f e l v i l á g o s í t ó m a g y a g y a r á z a t o k k a l.

— **Jubiláló nőegylet.** Városunk legrégebbi jótékony egylete, az „i z r a e l i t a n ő e g y l e t” a jövő hónapban üli meg működésének 25 éves fordulóját, mely alkalommal, értesülésünk szerint nagyobb szabású ünnepély rendezése van tervbe véve.

— **Uj kalendárium.** „P a n c s o v a e r K a l e n d e r” cím alatt jelent Wittig-schlager C. kiadásában egy városunk és vidékünk viszonyainak kiválóan megfelelő új naptár. A csinos kiállítású és gazdag tartalmu naptárt jövő számunkban részletesen fogjuk ismertetni.

— **Meghíusított vasuti baleset.** B a v a n i s t á r ó l í r j á k: k ö z e l a z i t t e n i v a s u t i á l l o m á s h o z k é t p a r a s z t e m b e r n é v s z e r i n t K i v i t s S z v e t o z á r é s D o b r a T o d o r k i e m e l t é k a z á t j á r ó t e l z á r ó s o r o m p ó t é s k e r e s z t b e f e k t e t t é k a v a s u t i s i n e k r e. A v o n a l o n d o l g o z t. K o s z o v i t s A n d r á s v a s u t i m u n k á s r ö v i d d e l a s z e m é l y v o n a t m e g i n d i t á s a e l ő t t é s z r e v e t t e a k ö z l e k e d é s i a k a d á l y t é s e l t á v o l i t á s á v a l e l h á r i t o t t a v o n a t o t é r t h e t ő b a l e s e t e t, m e l y a n n y i v a l v é g z e t e s e b b é v á l h a t o t t v o l n a, m e r t a z ő s z e s v a s u t i k o e s i k t ö m v e v o l t a k u t a s o k k a l. A c s e n d ő r s é g l e t a r t o z t a t t a t e t t e s e k e t.

— **Kiűritett perselyek.** A városi szegények számára két persely van a városházán elhelyezve: egy a polgármesteri hivatalban és egy a városi pénztárnál. M a t t a n o v i c h A d o l f p o l g á r m e s t e r e l n ö k l e t e a l a t t e g y b i z o t t

ság kiűritette ezen perselyeket, mely alkalommal a polgármesteri hivatalban lévőben 5 frt 24 kr, a pénztári helyiségben elhelyeztben pedig 12 frt 28 kr. készpénz találtatott, mely összeg a város szegényei között ki fog osztatni.

K A R C Z O L A T.

Asszony.

I.

Abban az ékes meseországban történt, mely az én gyermekálmaimat tette aranyossá. Ott, ahol minden fény sugarának ezernyi színe van, ahol minden színnek kábitó édes illata, ahol ezüstlelű fákról igaz gyöngyök hullanak, melyeket szerelmes leányzók fűznek tiszteres fűzérbe s felékesítik vele vakító fehér nyakukat.

Ebben az országban uralkodott Deliszép király, Deliszép királynak pedig Csupabáj hercegnő volt a felesége.

Deliszép és Csupabáj volt a legszebb pár egész meseországban. Ha ők megjelentek híveik körében minden leányszem szerelmesen tapadt a királyra, s nem volt ifju legény, a ki rajta nem feledte volna a szemét Csupabáj királyasszonyon.

S mégis a szép királyasszony arcán örökös bus mosolygás honolt. A világnak minden káprázatos gyönyörűsége ott hevert lábai előtt s ő mégis valamiért esengett, valami hiányzott a boldogságból.

Deliszép királyt nagyon meghatotta ez a titkos bánat. Eleinte találgatta, latolgatta, mi hiányzik még a királyné kincseiből.

Elhozatta hét ország határából a legégsőbb rubintokat, a lángot vető kárbunkulust, a sötétben is világító topázt. Elfogatta az erdők legékesebben szóló, legtarkább tollu madarait s ezüstkalitkában küldte el neki.

Csupabáj egy napig kacagott a kacagó madarakkal, aztán megint megjelent ajka szélén a keserű mosoly.

— Szépséges szép feleségem, szerelmes asszonyom! — szolt Deliszép király egy napon. — Van teneked valami titkos bánatod? Száz bölse fényes udvarunknak hetek óta tőri a fejét azon, hogy mivel gyógyítsunk meg. Egy se tudja kitálalni. Még én se, aki eddig ellestem minden óhajtatásodat. Oh, mond meg, mit kívánsz, hadd teljesítem.

— Teljesítet? — kérdé Csupabáj.

— Királyi szavamra, kívánd bár a koronám!

— Nos hát parancsold meg, hogy fényes udvarunknak minden deli ifja csak engem szeressen.

Deliszép király arca elborult. Csak ezt az egyet ne kérte volna?

De ki volt mondva a királyi szó

II.

Felhívatta Deliszép király udvarának hetedhétországban híres bűvészt.

— Készíts olyan ilat, amelytől rögtön szerelmes lesz a királyasszonyba, a ki megissza.

A ital elkészült. Egy nagy lakomán Deliszép király birodalmának minden daliáját szerelmre itatta a saját felesége, a szépséges Csupabáj királyasszony iránt . . .

Valamennyi fűlig szerelmes lett a királynéba.

Valamennyi! És ez volt a szerencse.

Mert ha egy, kettő, három lett volna szerelmes, az baj lett volna; de a háromszáz ifju szerelmes egy őrizte egymás léptét, hogy egyik se közelíthetett Csupabájhoz akkor, amikor valamennyi nem volt jelen.

A királyasszonyt ez a helyzet olyan jó hangulatba hozta, hogy három napig ki nem jött a vidám kacagásból, mikor meglátta az epedő apródokat, sóhajtozó lovakokat s minden áron feltűnni, tetszeni akaró vitézeket.

Deliszép király is megvigasztalódott, mert látta, hogy ez a helyzet nem rá nézve veszedelmes, hanem csak országa szép leányaira, akik most odabaza sóhajtoztak lovagjaik után.

Egy hét mulva azonban nagy meglepetésére megint elborulva, szomorkodva találta szép királynéját.

— Ragyogó királyném! — szolt hozzá szeliden. — Megint fáj az én szívem, hogy borut látok a te arcodon. Mond, mi bánat?

— A lovagjaid unalmasak, király! Félek, hogy valamelyikbe bele szeretek közülök. Pedig . . .

— Pedig! . . . Folytasd a te édes szótodat.

— Pedig nem szeretnék beléjük szeretni.

— Mit tegyek hát hogy csak engem szeress!

— Tedd azt, hogy a mint te vagy köztük a legszebb, légy a legerősebb is, a legjobb is, a legbölsebb is. Tedd azt, hogy te légy birodalmad legelső lovagja mindenben, hogy mást ne szerethessék kivüled?

Deliszép király mély gondolatokba merülve távozott. . .

III.

Az volt a leghíresebb vitézi torna, melyet Deliszép király rendezett udvara nagy kertjében. Nemcsak az ő birodalmából, hanem hét országról ezimeres kürtösök hívták össze a vitézek legjavát.

Egész nap folyt a vivás. Háromszáz dali mérté össze hosszú egyenes pengéjét a porondon. Már mindenkit legyőztek egyszer, csak egy hosszú szemülvagot nem. A sisakja rostólya lebecsátva, melyre a vért feszült, kezében izott az acél; csak hosszú szőke fűrtjének libbenése hajtott hős szellőt pihegő arcába.

A bíró, — a legöregebb lovag, — megfúvatta a kürtöket.

— Van-e még bajvivó? Jöjjen elő!

Nem jelentkezett senki. Másodszor futtak viadalra hívat a kürtök s kis vártatva harmadszor messzire hangzott a riadó.

Nem jött több, aki vele vinni mert volna.

— Ifju lovag! — szolt a bíró. — Bárki vagy, te vagy hét ország legjobb vitéze! Lépj a királyné elé s vedd le a sisakod!

A lovag lekapcsolta vértjét, eldobta sisakját, s odatértelt Csupabáj királyné széke elé.

Deliszép király volt.

A királyasszony felkelt, lelépett trónusáról, selyem csipkekendőjével letörölte. Deliszép homlokáról a verítéket s az egész udvar szemeláttára megölelte, megöskolta.

— Szeretlek Deliszép! Vitézem, királyom, én férjem.

— Piruló arcát elrejté a daliás vitéz kebelére, s keserű könyeket hullatott . . .

— Gyöngyöm! Te édes, Csupabáj! Miér e könyek? Nem vagy-e hát most egészen boldog?

— Nem vagyok, király!

— Oh, oh! Egészen megijesztesz! Volna talán még valami óhajtatásod?

— Van, király!

Oh, hát beszélj! Lásd nincs semmi, a mit érte meg nem tennék.

— Most már tudom, király, hogy te vagy a legszebb, a legjobb, a legvitézebb. Most már szeretlek, csak téged szeretlek. Most azt kívánom, hogy birodalmadban, nem, ezen a hét országon én legyek a legszebb, a legbájosabb, hogy méltó legyek hozzád, hogy mást ne szerethess csak engem!

Deliszép király most már lelke mélyéből talkaczagott.

— Oh asszony, asszony, asszony vagy! Te vagy az igazi asszony, az a kire az én lelkem szomjas a kiről álmodtam álmaimban te vagy a legbájosabb, a legédesebb, mert igazi asszony vagy! Csak tégedet szeretlek, Csupabáj! Csupabájna. nem volt több óhajtatása, . . .

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.

Nyomatott Vig Simon gyorssajtóján.

Henneberg-selyem

csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendelik

ekete, fehér és színes 45 krtól 14 frt 65 krig méter renként — sima, csikos, kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Privát fogyasztóknak postabér-vámmentesen s házhoz szállítva. Mintálat postafordultával.

HENNEBERG G. selyemgyárai, Zürichben.

(cs. és kir. udvari szállító.)

Magyar levelezés. Svájcba levélbélyeg kétszeresen ragasztandó!

Nyilt-tér. *)

H a n g o k
a közönség köréből.

Köszönőlevél Amerikából.

Az eredeti levél másolata, szöszerinti magyar fordításban.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria.
New-York, 1898. május 18.

Igen tisztelt Uram!

1895. november 12-én oly nagyfokú rheumába estem, hogy egyáltalán nem voltam képesek lenni. Nyolcz hónapig feküdtem egyazon helyzetben egy szemernyi mozdulatot nem voltam képes tenni; testem súlya 175 lbs-ról 130 lbs-re fogyott, jelül az izonyu fájdalomnak, amiket ezen évben át kellett szenvednem. Mindenféle gyógymódot megpróbáltam, daczára azonban a legkülönböztetebb gyógymódok használatának, így a többi közt a Liniment Electric, török fürdőknék stb. daczára az orvosok minden lehetetlen kezelésnek, állapotom nem javult, úgy, hogy az orvos, aki legutoljára kezelte, kijelentette, hogy több pénzt tőlem el nem fogad, mert további penzkiadás ezáltal volna.

Es az idő mult, míg egyszer egy barátommal jöttem össze, aki említést tett Wilhelm közszvény és rheuma ellen való vértisztító teájáról, amelyet rheumánál műnyozhatatlan szernek mondott. Elbeszéltem neki egyéb szerekkel való kísérletezéseimet és nagyon keveset bíztam benne. Úgy látszik, mintha a sors sugalmazta volna, hogy Önnek irjak, szívem sejtette, hogy még van egy segítség, mely kigyógyít. Es meg is gyógyítottam, hogy ilyen mentő létezik. Lehetetlen szavakkal esetelmem a szörnyű fájdalmakat, amiket az utolsó 3 év alatt kiállottam; most azonban már teljesen nyugton vagyok, hiszek abban a pillanatban, amikor úgy érzem magamat, mint egy újonnan született gyermek, a Wilhelm-féle közszvény és rheuma ellen való vértisztító teát a világ minden kincsénél többre becsülve.

Legyen oly jó Uram, küldjön postafordultóval b. c. p. D. 1 tucat (12) csomaggal az Ön Wilhelm-féle közszvény és rheuma ellen való vértisztító teájából.

Önnek a legjobb egészséget és hosszú életet kívánva, maradok nagyrabecsüléssel

József M. Gorodn,

179. Orchard St. New-York,
Amerika Egyesült Államok.

Kapható minden gyógyszertárban.

Főraktár: Wilhelm Ferencz, gyógyszerész
Neunkirchen Alsó-Ausztria.

Kapható: Budapesten: Török József gyógyszerész, Perti Ottó gyógyszerész, Váci-körút 17., Thalmayer és Seitz, Kochmeister Frigyes utócai és Neruda Nándor. Bécsben: K. u. k. Hofapotheke. Berlinben: N. Schering's Grüne Apotheke. Chaussee-Str. 19. Münchenben: Dr. Bedall. Thal 13.

Vidéken minden jobbnévű gyógyszertárban és droguatüzletben.

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

CASCARADIN

RADITZ,

legjobb szer SZÉKREKEDÉS, GYOMOR-és MAJBAL, ÉTVÁGYTALANSÁG, SÁRGASÁG, ARANYER, ELHIZÁS, VÉRTÓULÁS és FEJFÁJÁS ellen, kitűnő VÉRTISZTÍTÓ.

Orvosi tekintélyek által kipróbálva és ajánlva.

1/2 doboz 60 kr., egész doboz 1 frt 10.

Az összeg előzetes beküldése esetén bérmentve.

MIRTUS-CRÈME

1897. védve

szírtalan és ártalmatlan finomító és szepítő

KÉZ- és ARCZ-CRÈME.

— Nappal is használható! —

Elitárolt minden BŐRHIBÁT, ugym. SZEPLŐT, MAJFOLTOT, BŐRATKÁT, BŐRHÁMLÁST, PATTANÁST stb. — 1 tégely ára 1 frt. — doboz

PULCHERADINPOUDRE

1 doboz 50 kr., (fehér, rózsás vagy citrom.)

PULCHERADINSZAPPAN

bőrfinomító, remek illatú, nagyou tartós, 1 drb

40 kr., 3 drb 1 frt 10 kr.

MIRTUS-FEHÉRÍTŐ

vörös kezék, barna kezék, vörösdótt arc, orr

ellen az egyetlen gyógyszer. 1 üveg 2 frt.

— Számtalan elismerő levél! —

Készíti és szétküldi:

RADITZ RÓBERT gyógyszerész BUDAPEST;

VIII. József-körút 62a.

Baross- és Nag-utca között.

Raktáron az ország nagyobb gyógyszertárjaiban

Hirdetés.

Halász-hálót

ajánl

Gáll Lajos

Debreczenben.

Rákóczy-utca 3. sz.

Arjegyzék kívánatra bérmentve.

Hirdetmény.

Markov Joszim hagyatéka-hoz tartozó Panesova város határában fekvő 6 és fél hold szántóföld haszonbérbe adandó. Értekezhetni:

Feymann Gyula
ügyvédnél.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közszvényél, csúzná, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

MINDEN SORSJEGY UTANFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZASON JÁTSZIK

ÚJ SÁGI ROK SORSJÁTÉK

FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ERT

5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA
AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNATRA 20% LEVONÁSSAL
AVALLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLJA

EGY SORSJEGY ÁRA: 1 KORONA

Huzás már 1899. évi január hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

Pancsovai Népbank,

Jovanovics György Z.